

Souhrn

V dermatologii jako i v jiných oborech se často setkáváme s problematikou hojení ran. V předkládané práci, opírající se o výsledky výzkumu na dermatologickém oddělení Vojenské nemocnice Olomouc, jsme se zaměřili na otázku hojení chronických ran, která představuje závažný medicínský, sociální a ekonomický problém.

Zabývali jsme se otázkami diagnostiky, léčby a prevence chronických ran při použití nových krycích materiálů a různých léčebných metod. Cílem této práce bylo shrnout získané poznatky a zkušenosti při hojení chronických ran, upozornit na závažnou problematiku diabetických a neoplastických ulcerací a na nové možnosti v systémové terapii.

Klinicky jsme vyšetřovali a laboratorně testovali vliv bioaktivního krycího materiálu na produkci markerů nehojících se ran (MMP-2, MMP-9 a TNF- α) a na hojení ran. Laboratorní testování jsme prováděli metodou sendvičové ELISA. Klinickým vyšetřováním se posuzovala rána a její okolí, bolest, mikrobiální kolonizace a spokojenost s terapií v hodnocení jak pacientem, tak lékařem. Použité krytí kladně ovlivnilo charakter rány a její okolí, velikost, bolest, snášenlivost materiálu a hodnocení efektu terapie nemocnými. Během léčby došlo také k výrazné redukci patogenů v ráně. Vyváženost mezi MMP-2, MMP-9 a TNF- α indikuje, jak se rány hojí. Získané výsledky by měly v praxi přispět k vývoji proteinázového testu v České republice.

Klinickou studií s lokálním přípravkem obsahujícím stříbro a kyselinu hyaluronovou jsme si chtěli ověřit výhody tzv. vlhkého způsobu hojení ran. Sledovali jsme velikost plochy rány, mikrobiální osídlení, intenzitu bolesti, snášenlivost přípravku a účinnost léčby. Studie prokázala zmenšení velikostí vředů a u některých i zhojení. Došlo k výraznému snížení bolesti a infekce. Snášenlivost a účinnost byla hodnocena pozitivně. Naše předpoklady se potvrdily. Význam studie spočívá v rozšíření spektra použití přípravků se stříbrem v hojení ran v běžné praxi a též připívá k vymýcení mýtů o stříbře.

Připomněli jsme otázku hojení ran a otoků s popisem případu z praxe. Zdůraznili jsme použití kompresivní léčby a fyzikální terapie u nejčastějších bércových vředů. Dále jsme popsali různé zajímavé případy a zkušenosti s vyšetřováním a léčbou ulcerací vzniklých na podkladě cukrovky a nádorů. Upozornili jsme na použití biologické léčby u chronických ran s konkrétní naší kazuistikou.

Přístup k nemocným by měl mít komplexní charakter a respektovat individualitu pacienta. Jen správně stanovená diagnóza, přesně odpovídající a důsledně prováděná terapie a preventivní opatření vedou ke zlepšení kvality života pacientů s chronickou ránou.